

Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.729/2025/8. szám

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. február 02. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ítéletet:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2025. szeptember 16. napján kihirdetett 6.B.23/2023/75. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összegét 13 000 (tizenháromezer) forintra mérsékli.

A B100011535639 KBR azonosító számú biztonsági kamerafelvételeket tartalmazó CD lemez vonatkozásában tekinti a lefoglalást megszüntetettnek és az iratok között kezelendőnek.

Mellőzi az ítélet bevezető részéből a „megismételt” megjelölést.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja Terhelt1 vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az Egri Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével a 2023. február 01. napjától előzetes fogvatartásban lévő Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetnének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) és (2) bekezdés b) pont]. Ezért őt 12 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A vádlottal szemben 20 000 forint erejéig vagyonekhozást rendelt el. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítéletet az ügyészség tudomásul vette, ellene a vádlott a büntetés enyhítésért, a védő a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés, valamint a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.431/2024/10. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során nem vétett olyan eljárási szabályszegést, amely ítéletének hatályon kívül helyezéséhez vezethetne, a törvényszék a szükséges bizonyítást lefolytatta és a bizonyítékok logikus mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, amely így irányadó a másodfokú eljárásban is, ennél fogva a felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet.

[4] A megállapított tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is. Kifogástalan érveléssel vezette le a törvényszék, hogy az emberölés tipikus eszközével, késsel az ölés típusos testtájakat – fejet, mellkast – ismétlődően támadó vádlott szándéka legalább eshetőlegesen kiterjedt a sértett megölésére. Erre figyelemmel a minősítés megváltoztatására irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet.

[5] Túlnyomórészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket, azok annyiban helyesbítendők, hogy a vádlott többszörösen büntetett előélete nagyobb nyomattal veendő figyelembe, korábbi elítélései között számos vagyon elleni, illetve személy elleni erőszakos bűncselekmény is található. Továbbá nem a testi épség elleni, hanem az élet, illetve a vagyon elleni erőszakos bűncselekmények regionális elszaporodottsága veendő figyelembe. Az időmúlás csekély mértékű az elkövetett bűncselekmény súlyára figyelemmel, ugyanakkor enyhítő hatásként kell értékelni, hogy közel három éve áll a vádlott a legsúlyosabb személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés hatálya alatt. Mindezen súlyosító és enyhítő körülmények alapján elsőfokon a vádlottal szemben kiszabott, a törvényi minimumot csekély mértékben meghaladó szabadságvesztés büntetés méltányosnak tekinthető, annak jelentős enyhítése már a büntetési célok ellen hatna.

[6] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a vagyonekhozásról, korrigálandó azonban annak összege, hiszen az irányadó tényállás alapján megállapítható,

hogy a vádlott valóban 20 000 forint készpénzt kívánt megszerezni, azonban ebből 7 000 forint a sértettel való dulakodás során a gépkocsi padlójára hullott, ezért csak az ezt meghaladó részt tudta magával vinni. Így a vagyonekobjást a ténylegesen megszerzett 13 000 forintra indokolt elrendelni.

[7] Helyesbítendő a lefoglalás megszüntetéséről szóló ítéleti rendelkezés annyiban, hogy a nyomozó hatóság nem a CD-t, hanem az elektronikus adatot, kamerafelvételt foglalta le átmásolással, így az elektronikus adat lefoglalásának megszüntetéséről és az iratok részeként kezeléséről szükséges rendelkezni.

[8] Mindezek alapján indítványozta a büntetőeljárásról szóló 2017. XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 606. § (1) bekezdés alapján az Egri Törvényszék ítéletének megváltoztatását a vagyonekobjás és lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezések korrigálásával.

[9] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy az eljárás során kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást a sértett azon állítása, hogy a vádlott számára látható helyen volt a gépkocsiban a 20 000 forint készpénz. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a sértett szavahihetőségét, valamint azt, hogy a támadás után kihallgatható állapotban volt-e, továbbá nem bosszúvágyból tett-e terhelő vallomást a védencére. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem tért ki arra, hogy a sértett a bírósági tárgyaláson már akként nyilatkozott, hogy nem tűnt el a pénze, ezzel szavahihetősége megkérdőjeleződik. Nem vizsgálta továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a sértett és a vádlott milyen úticélból mentek Egerbe.

[10] Az tény, hogy védenca több alkalommal megszurta a sértettet, de vitatta, hogy ezt emberölési szándékkal tette volna, ezért elsődlegesen védenca bűnösségét az előfokú ítélettől eltérően a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetében kérte megállapítani. Másodlagosan indítványozta, hogy a vádlotti cselekményből a nyereségvágyból történő elkövetést mellőzve, bűnösségét a Btk. 160. § (1) bekezdés szerinti emberölés büntetében kísérlében állapítsa meg a bíróság. Harmadlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt, mivel a védenca együttműködött a hatóságokkal, beismerő vallomást tett, megbánó magatartást tanúsított és sértett is megbocsátott neki. Tény, hogy büntetve volt, de előző elítélése óta több mint 15 év telt el, ezért az időmúlásra is tekintettel, továbbá az egy kiskorú gyermek tartására, enyhébb büntetés kiszabása indokolt vele szemben.

[11] A Debreceni Ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el a bejelentett fellebbezéseket, figyelemmel a tényállás megalapozottságára, valamint arra, hogy nyilvános ülés, vagy tárgyalás tartását nem indítványozták.

[12] Az ítéltábla a védői fellebbezés okára és irányára figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is.

[13] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[14] Fontos a revízió részében leszögezni, hogy a megalapozatlansági ok hiányában, vagy részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3), (4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét, az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[15] A tényállás felülvizsgálata kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a vád tárgyát képező cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat megvizsgálta, melynek eredményeként megalapozott tényállást rögzített. E tényállás a másodfokú eljárásban az ítéltábla számára is irányadó volt a Be. 591. § (1) bekezdése alapján. Kizárólag a vádlott előélete vonatkozásában egészítendő ki a személyi része az alábbiak szerint.

[16] A másodfokú bíróság az ítélet [2] bekezdésében a vádlott előéleti adatait azzal pontosítja, hogy

- az Egri Városi Bíróság 16.B.222/2005/2. számú ítéletével elbírált bűncselekmény *elkövetési ideje 2005. március 01.*,
- az Egri Városi Bíróság 10.B.800/2004/17. számú ítéletével elbíralt bűncselekmény *elkövetési ideje 2004. május 11.*,
- az Egri Városi Bíróság 16.Bk.338/2005/2. számú összbüntetési ítélete *2005. augusztus 10. napján emelkedett jogerőre.*

[17] Az elsőfokon eljáró törvényszék a Be. 163. § (1), (2) és (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, alapos bizonyítást folytatott le, az ügy eldöntése

szempontjából lényes személyi és tárgyi jellegű közvetlen, közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességében is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. A személyi bizonyítás anyaga vonatkozásában a vallomásokat nagy gondossággal mérlegelte. Az ítélet indokolása teljeskörű, a bíróság valódi bizonyíték-értékelő tevékenységéről adott számot, hogy miért vetette el a terhelti védekezést és azzal szemben miért fogadta el a sértettnek a nyomozás során tett terhelő vallomását.

[18] A törvényszék helytállóan fogadta el a készpénz vonatkozásában a sértett nyomozás során tett vallomását és vetette el a tárgyaláson tett nyilatkozatát, mivel objektív bizonyíték, a gépjármű helyszíni szemléje a nyomozati vallomását támasztotta alá. A nyomozás során a sértettet orvosi ellátását követően meghallgatták (nyom. iratok 229. oldal), ahol többek között arról számolt be, hogy a támadás idején különböző címletekben 20 000 forint készpénz volt a sebvéltónál lévő tároló rekeszben, ami eltűnt. Ilyen tartalmú nyilatkozott tett a helyszínre érkező rendőrförökre is (nyomozati iratok 43. oldala). A sértetti meghallgatással párhuzamosan zajló helyszíni szemle során a nyomozó hatóság a vezető ülés alá esve a 20 000 forint készpénzből 7 000 forintot fellelt, azt a gépjárműben hagyva nem foglalta le (nyomozati iratok 269. oldal, 292-293. oldal), a gépjármű jobb első ülés előtt, alatt nem talált bankjegyeket, a szemle során különböző szögekből több fényképfelvétel készült erről a területről. A fényképek egyikén sem látható további bankjegy. A sértett tárgyaláson tett vallomása szerint a támadást követően három nap múlva visszatérve a kocsihoz, annak jobb első, úgynevezett anyósülése előtt megtalálta a hiányozó papírpénzeket (25. számú jegyzőkönyv 9. oldal). Arra magyarázatot nem tudott adni, hogy azokat a nyomozó hatóság miért nem találta meg a szemle során, illetve a fényképek egyikén sem lelhetők fel.

[19] A védelem azon érvelése, mely szerint a sértett a nyomozati vallomásakor nem volt kihallgatható állapotban, vagy ezen vallomását a bosszú vezérelte, nem elfogadható. A sértett sem hivatkozott a nyomozás során vagy a tárgyaláson tett vallomása alkalmával arra, hogy kihallgathatatlan állapotban volt (25. számú jegyzőkönyv 12. oldala). A nyomozati vallomását pedig – cáfolva a bosszúból történő elkövetést - a helyszíni szemle jegyzőkönyvén túl a további tanúvallomások is alátámasztották. Az tanú1 is arról számolt be, hogy a tett helyszínén esti órákban felismerte a sértettet, akit korábban személyesen ismert, hallotta az üvöltést a gépkocsi felől, majd abból a vérző sértettet kiszállni, aki segítségért kiáltott, mivel megszurkálták, majd látta a támadó távozását a helyszínről. A tanú2 vallomása cáfolta a vádlott nyomozás során tett vallomását, mely szerint az esti órákban otthon tartózkodott. A tanú beszámolt arról, hogy a vádlottat, mint taxis Eger, Rákóczi úti MOL kútnál felvette, az esti órákban vitte el Egerszalókra, útközben egy dohányboltnál megállva. Vallomását támasztja alá a taxirendelésről készített felvétel és a nemzeti dohánybolt biztonsági kamerafelvétele is, mely alapján megállapítható, hogy 20 óra 21 perckor a vádlott a dohányboltba bement és a nadrágja zsebéből több papírpénzt vett elő, majd egy 10 000 forintos bankjeggyel fizetett az általa vásárolt 3 doboz sörért.

[20] Mindezek alapján az ítéltábla megállapította, hogy helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság és állapította meg a tényállásban, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetése során a sértett készpénzét magához véve távozott a helyszínről.

Az, hogy milyen célból szállította a vádlottat a sértett Egerbe, a bűncselekmény elbírálása szempontjából nem bír relevanciával.

[21] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekményének minősítése is helyes, törvényszék részletesen megindokolta, hogy a vádlotti cselekmény miatt minősül a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont szerinti nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérleteként. A törvényszék helyesen alkalmazta a 3/2013. Büntető Jogegységi határozat rendelkezéseit és ennek tükrében kellő részletességgel elemezte azon körülményeket, melyekből egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott szándéka miatt a sértett készpénzének megszerzése érdekében életének kioltására irányult, miért nem foghat helyt azon védői érvelés, hogy szándéka kizárólag testi sérülés okozására irányult.

[22] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között – figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is – olyan büntetést kell kiszabni, amellyel szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[23] A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankcióknak a tetтарыos meghatározása. A büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elvére és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni „a büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségyszerűségnek és az ultima ratio elveinek” (1214/B/1990. AB határozat).

[24] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta, helytállóan választotta meg a joghátrányokat a büntetés kiszabása során, az csupán annyiban igényel kiegészítést, hogy enyhítő körülményként értékelendő, hogy a vádlott egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodott, valamint a fellebbviteli ügyészséggel egyetértve az élet elleni és vagyon elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottsága tekintendő súlyosító körülménynek, továbbá az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel az időmúlás csekély mértékben. Ellenben enyhítő hatásként kell értékelni, hogy közel három éve áll a vádlott a legsúlyosabb személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés hatálya alatt (56/2007. Bk. vélemény III/10. pont).

[25] Az ítéltábla nem látta indokoltnak a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését, mivel már az elsőfokú bíróság a vádlott javára feltárt enyhítő körülményeket súlyuknak és számuknak megfelelően vette figyelembe a szabadságvesztés tartamának meghatározása során.

[26] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vagyonekbevételekre vonatkozó rendelkezése pontosítandó figyelemmel arra, hogy a tényállás alapján a vádlottnak a sértett 20 000 forint készpénzéből kizárólag 13 000 forintot sikerült megszereznie, ezért a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján kizárólag ezen összegre rendelhető el vagyonekbevétele.

[27] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdések közül a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, valamint a bűnügyi költségről, ezek vonatkozásában Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés szükségessége nem merült fel.

[28] Ugyanakkor a bűnjeleket érintően az elsőfokú ítéleti rendelkezés helyesbítendő azzal, hogy nem a CD lemez került lefoglalásra a nyomozás során, hanem az egerszalóki Nemzeti Dohánybolt által 2022. február 01. napján rögzített biztonsági kamerafelvétel került lefoglalásra akként, hogy azt adathordozóra rögzítették [11/2003. (V.08.) IM-BM-PM együttes rendelet 67. § (1) bekezdés, 67/A. § (7) bekezdés]. A további bűnjelek vonatkozásában helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság.

[29] Tekintettel arra, hogy ha a tárgyalás megismétlésre kerül, a korábbi tárgyalási napok feltüntetése szükségtelen, és a tárgyalás egységes egésznek tekintendő annak megnyitása és berekesztése között, illetve a Be. 451. § (2) bekezdés c) pontjából, valamint a Be. 561. § (1) bekezdésében írtakból következően a megismételt megnevezés a bírósági eljárás ezen formájánál a törvény szövegéből nem vezethető le, ezért a másodfokú bíróság az ítélet bevezető részéből a tárgyalás megismétlésére tett megjelölését mellőzte.

[30] Az ítéltábla a Btk. 92. § (1) bekezdés és (2) bekezdés alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[31] A kifejtetettre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pont, illetve 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletéhez képest, ezért határozata ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel másodfellebbezésnek nincs helye.

Debrecen, 2026. február 02.

dr. Répássy Árpádné dr. Német Laura s.k.
a tanács elnöke

dr. Sörös László s.k.
előadó bíró

dr. Toma Attila s.k.
bíró

Záradék:

Az Egri Törvényszék 6.B.23/2023/75. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.729/2025/8. számú másodfokú határozatában írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. február 02.

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s.k.
a tanács elnöke